

סניף "שמרו משפט" * ביד מיוחד להגנת זכותי הבעד: לבחירת ביד, ולדין נמוך, ולמאן: בטובעים, בודרות, וקבלת משות. ושיקח מל: הזמנת, עיקולים, סרובים, חזרי שרכאות, גישור

להגיד לאדם ישרו - לכל מאן דבעי למידע [ג] ו"התראת ביי"ד" להפסיק תיכף ומיד - הפרדת אב מבתו

הן פנה אלינו מו"ה יואל מארקאוויטש ג"י מברוקלין, בענין הדו"ד שבינו ולאשתו מרת פרידא (לבית פקעטמע) תחי', והציע לנו במסמכים את כל השתלשלות הענין כדלהלן: [א], הם נישאו בחודש כסלו ס"ד, והבעל שמעון על אשתו ש"מרדה" עליו עוב אותה בתשרי ס"ה, ובחודש כסלו ס"ה נולדה להם בת, והיא לא הניחה לבעלה אביה לראותה כלל. [ב], הבעל שלח לה ג' הזמנות מבי"ד "האתחדות הרבנים" על התביעות: (א), "להתגרש", (ב), ו"שתעניק לו זכות ביקורים עם בתו", ובז' אלול ס"ו הוציאו נגדה ביי"ד הנ"ל "התראת סירוב", והיא המשיכה "לענגו" ולקפחו מכל שייכות עם בתו. [ג], בחודש סיון ס"ז, לאחר שהאשה סירבה מלענות על ג' הזמנות מ"בית דין הרבני לעניני אישות" בראשות הרה"ג מו"ה יהושע העשיל וואלהענדלער שליט"א, כתב לה הבעל שם ג"פ והודיעו לה שגימטה ממתין עליה, ולאחר שמיאנה מלכא ולקבלה, התירו לו לישא אחרת בהסכמת ק"ר כדינא בכה"ג.

אז נתהפכה האשה מ"נתבעת" ["סרבנית"] - ל"תובעת", ופנתה לבי"ד "אורחות משפט" להזמין את בעלה לד"ת - על התביעות: (א), "הליכה לערכאות", (ב), "להתגרש אצל ביי"ד מפורסם", (ג), ועל "דמי מזונות לבתם", [מה שזוהו "דין מרומה" מובהק, וכדלקמן (גמרא, א"ת 6), אבל עכ"ז] הבעל השיב להם; שהוא מוכן ומוזמן להתדיין עמה אצל כמה בתי דין, ובתוכנם בבית דינו "שער המשפט". ברם, ביי"ד הנ"ל התעלמו מתשובת הבעל, והודיעו לו כהרגלים בלשון "גזירה" שתשובתו "לא נתקבלה", תוך כדי להתעלם מדין הפשוט; שהנתבע גובר בבחירת הבי"ד, והוציאו עליו בכ"ד תמוז ס"ז כתב השמצה עם "שקרים" גלויים - כדלהלן: (א), שהבעל רוצה לישא אחרת עליה - בכדי "לענגה", [בו בזמן שחדשיים לפני זה (ויותר מלפני ז' חרשים מהיום) כבר ממתין עליה הגט מה שהשליש לה בעלה בבי"ד וכנ"ל, והיא ממאנת מלקבלה, משום שרוצית להמשיך לקפחו מזכות ביקורים עם בתו]. (ב), ששלחו הזמנות להבעל והוא לא הודיע שמוכן לגרשה, [מה שגם זה מופרך מן מציאות הנ"ל (א"ת 6)]. (ג), שהלך לערכאות, [שקר גמור ומחלף, ויש גביית עדות איך שאחד הדיינים שחתמו ע"ז הודה בזה, וזהו לימוד גדול על מהותם ועל דרגת "נאמנותם" של אותן שהכתירו עצמם בשמות הגרפים "מפורסמים" ו"מקובלים" ו"מוכרים" עד היכן שנתדרדרו שאין להם שום בעיה לחתום על שקר גלוי ולפרסמו בזון בכדי להרשיע צדיק].

אחר כך, החליף גם הספד"ד של "האתחדות הרבנים" את מעמדו, להתחיל ולשרת את צד האשה מי שאחיה התחיל להזויל כספ, והוציא כתב פלסטר על הבעל ביום כ"ג אלול תשס"ז, שחזר שם על כל השקרים הנ"ל (ד"ס 6). אלא שהוסיף נופך משלו להצהיר בהחלט, ש"אין שום מקום בהלכה" להתיר להבעל לישא אחרת, על הסמך שהוא מקפחו מלראות את בתו, ושאסור להודקק לזה. וזה יותר מוד' שבועות, שבתו דין הנ"ל, בשיתוף פעולה עם העתון "דער איד" שופכן דמי הבעל לפרסם עליו השמצות ושקרים הנ"ל. ולאחרונה קפצו גם ביי"ד "קארלסבורג" לתוך האמבטיא, והודיעו להבעל; שהאשה כבר חתמה אצלם ש"ב, ואצו עליו שאם לא יחתום אצלם תוך יומיים [שמדפיסים "דער איד"...] אז יכריזו שם שאסור לישא אחרת וכן עשו.

לאורך כל הנ"ל הרינו להודיע בזה דעת תוה"ק כדלהלן: [א], הבעל ל"ה צריך לענות כלל על הזמנות ביי"ד "אורחות משפט" שע"פ בקשת האשה, יען דקימ"ל ש"אין נזקקין" על תביעה "מרומה", [וגם לא לתביעת "סרבן"]. [ב], הבעל כ"נתבע" יש לו הזכות הבלעדי לקביעת ובחירת הבי"ד - היכן להתדיין, ולא אשתו ה"תובעת". [ג], וכש"כ דקביעת מקום נתינת הגט אצל איזה ביי"ד שתתבצע, בודאי שתלוי אך ורק ברעת הבעל ולא ברעת האשה כלל, ואם ממילים עליו לחץ שיגרשנה במקום שאינו מרוצה לו, [ובפרט לאחר שנתגלה קלונם שהם "שקרנים" כנ"ל (סד"ס 6)], אז יש בזה משום חשש ג"מ מעושה" הפסול ובמל מה"ת, ומשום הכשלון החמור ד"אשת איש" ו"ממורות". [ד], הבעל שכבר השיב [לפנים משוה"ד וכנ"ל (א"ת 6)] על הזמנת ביי"ד "אורחות משפט" וכנ"ל (ד"ס 6), אינו מחויב להשיב כלל לבי"ד "קארלסבורג", כמו שאינו מחויב לחזור ולהשיב לכל אחד מכה"ה בתי דין שברחבי ניו יארק. [ה], אשה ש"גמ" מונח הכן בבי"ד בעבורה והיא ממאנת מלקבלה, בודאי שאינה "ענונה" מובלת, אלא להיפך הגמור שהיא "מענגת את עצמה ואת בעלה", והזכות לאב להפגש עם בתו, הוא זכות ברור ויסודי מה שיש לכל אדם בין ע"פ תורה ובין ע"פ אנושיות ואין מה "לדון" על זה כלל, והאשה שמקפחת את בעלה מזה יותר ממשך ג"ש מיום הולדה, הוא עוון פלילי וחמא בל יכופר, וכשזוהו עיקר המעם על מיאונה מלקבל את גיטה, בודאי שמשמש כיסוד חזק ואיתן כחלמיש להתיר לו לישא אחרת עליה, דכבר כתבו הפוסקים שרגמ"ה לא תיקן כלל בעבור נשים המתעללות בבעליהן לקפחם משלהם. [ו], וממילא כיון שאף לדבריה של האשה, היא ממשכת עכ"פ במרידתה [שאינה רוצית לדור עמו], מה שזוהו עיקר היסוד על התירו לישא אחרת, א"כ פשוט דההיתר לא נגרע כלל ע"י מה שהיא מוכנת לדון עמו על זכות ביקורים עם בתו ועל שאר תנאי ה"סיוול דיווארס", כי אינו מחויב לשהות בעינונו אף יום אחד בשביל זה, וכש"כ כשמתעקשת לדון עמו ע"ז, דוקא אצל בתי דין שהבעל אינו רוצה בהם, [ובפרט כשאין נותן בהם שום אימון], דבר שהוא קיפוח זכות גמור ממנו אף אם לו היה התובע, וק"י כשהוא ה"נתבע", וגם הו"ל הערמה ניכרת, שכתבו הפוסקים דככה"ג מותר לישא אחרת עליה.

ועתה נבאר כל הנחות הנ"ל (ד"ה לאור) בטובו"ד [על סדר אותיות הנ"ל]:

[א], אין נזקקין על תביעה "מרומה" [ולתביעת "סרבן"]; הנה, כיון שכל התביעות משיב ביד "אורחות משפט" בתוך ההזמנות [וכי"ד "האתחדות חזרו עליהם"], הם "שקרים גלויים" מה שהתעלמו מה בודות וכוונתן, ובפרט התביעה שהלך לערכאות, ולא רק שלא ביקשו ממנה שום מסמך לאשר זאת מרם שפרסמו כן, אלא דגם אדרי שהבעל הודיע להם בכתב שזוהו שקר גמור, הם ממשיכים לפרסם עליו האשמה זו... [חזון נפין לאחרונה שבתי דין מפורסמים "שקרים" ממש, שפלות שלא נשמע כמזהו אף בעבר הקרב, ובכללם גם ביי"ד "קארלסבורג" שהצטרפו לקשר בוטרים, ופירסמו בשקר שהיא "ענונה" בו בזמן שסמאנת מלקבל את גיטה המסתתרת עליה בבית זה ז' חרשים... והכל בעד כצע כקפ מה שאחיה של האשה מוכיח להם, ואם אמחול (מגדורין כ"ס, א) שחדי שקרי אאווריייהו ז"ל, כשי"ק וק"י כשזה נעשה ע"י המייצגים עצמם כריינים רבתי דין, והם הם המשפלים כבוד בתי דין בישראל עד לעפ, ואח"כ הם תמהים מדוע התמנו אינם מתחשבים כלל עם רבניהם]. [וכן התביעה: "לקבל את הגט אצל ביד מפורסם", הוא מרומה ומסתך, כי הרה"ג הנ"ל הוא ידוע כמאמחה גדול בעניני גיטין. ובפירוש התביעה על "דמי מזונות להבת" נ"כ בשקר יסודה, כי הבעל מוכיח במסמכים ששלח כ"פ דמי מזונות והיא שלחה סודרה... באופן שכל סוגיית התביעה הנ"ל, הוא רק להכריז לנרש

תוך כדי להמשיך לקפחו מבתו, [מה שזה נסא מופרך וברלקמן (א"ת 6 ח"א)]. ובכדי"ג כשיש אומדנא רמזים שהתביעה הוא דין מרומה, דרי סבאר בשער דמיס סי ס"ז, ס"ס בשם הירא"ש: שאין לשום ביד להודקק לזה. [ולא עוד, אלא שכיון שהאשה "סירבה" על שלשה הזמנות ביד ובכל יריה ה, א"ת 6, הרי אין נזקקין לתובע "סרבן" ובכתיב בחושן האפור (סי 10), ושאל"ת דוד (ור"ס, מגדורין כ"ס, ע"א). וזה א"ל, דא"כ נשארה האשה "נתבעת", ועכשיו שרוצית להיות "צדית דינא" חייב לדון עמה במקום שסדרה, דא, דדרי הבעל פסק מלהיות "תובע" משעה שהשליש לה הגט]. אלא שנקצו השיב בתוך לפנים משורת הדין; שהוא מוכן לדון עמה אצל אחד משלשה בתי דין ובכל יריה (א).

[ב], מי גובר בקביעת ובחירת הבי"ד - היכן להתדיין; הנה הדין ברור להלכה, שהנתבע גובר בבחירת הבי"ד, ויש לו הדינה הבלעדי היכן להתדיין, וכדינא דהק הדין ע"פ ששים ואחד פוסקים מובהקים מבלי שום חולק כלל, בשיעור "קול בית דין" (מפורסם כ, ע"פ 6). ולא עוד, דאפילו המענה המסתך שהיא רוצית בב"ד "מפורסם" (בכל א"ת א), אין לו שום מקום, כיון דלהלכה יש כחוח על הנתבע לחזור אפילו בב"ד שהם קננים מן הבי"ד שהתובע רוצה בהם, וכדינא דשיעור "קול בית דין" (שם, ע"פ 6), ע"פ ד"פ פוסקים, ותלם (ראה הוהמך מלרין).

לכל מאן דבעי למידע

הננו בזה בענין "היתר נישואין" להאברך החשוב מו"ה יואל מארקאוויטש נ"י, שיצא מביד"צ "בית דין הרבני לענייני אישות" מברוקלין ניו יארק, להתירו מכבלי העיגון שהוא נתון בו זה יותר משלש שנים ה"י, להתיר לו לישא על אשתו מרת פריידא [לבית פעקעטע], וכבר כתב לה גט פיטורין והשליש את הגט ביד שליח להולכה כדת וכדין בבית דין הנ"ל.

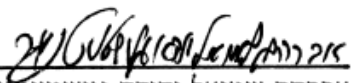
והיות שמני אז שיצא ההיתר מבי"ד הנ"ל, יצאו מעררים [מושכרים] שונים, שניסו להטיל דופי בתוקף ההיתר, וייתכן שידמה בעיני אנשים תמימים, שאינם בקיאים בתוך הענינים, כאילו שיש איזה ממש כלשהו בדבריהם.

אשר על כן, הרינו להודיע בזה, שעברנו על דברי כל המעררים, ולא נמצא בהם שום דברי טעם כלל, רק הטלת דופי בעלמא התלויין על קורי עכביש בסברות כריסיות הפורחים באויר, מבלי שום שורש וענף מבוסס על יסוד נאמן בדברי הפוסקים כלל.

לאור כל זאת הרינו מפרסמים בזה בשער בת רבים, שאין שום ספק בדבר, שמותר לו להאברך הנ"ל לישא אחרת בלי שום חשש ופקפוק כלל, וכדביארנו בארוכה במק"א על יסודות איתנים בדברי הפוסקים אשר מפיהם אנו חיים וממיהם אנו שותים, ומצוה גדולה יש בדבר שיתקדם לזה בכל האפשרי.

ואשרי האשה שתזכה להנשא לת"ח מופלג ובעל מדות תרומיות שכמותו, ואשרי להמשפחה שיזכו להכנים אוצר יקר ונחמד כזה לתוך ביתם, ויזכו לבנות בית נאמן בישראל ברוב נחת דקדושה, א"ס.

כ"ד הכו"ח בשם שאר חברי הביד"צ - סניף "שמרו משפט", יום ד' ויקהל, כ"א לחודש אדר הראשון, שנת תשס"ח לפ"ק.

אברהם שמואל יהודה געשטעטענער
חבר הביד"ץ

